

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 10/07-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., L., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva obrany Slovenskej republiky a Obvodného pozemkového úradu v K. v konaní o vydanie nehnuteľností a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. novembra 2006 doručená sťažnosť J. K., L. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Ministerstva obrany Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo obrany“) a Obvodného pozemkového úradu v K. (ďalej len „pozemkový úrad“) v konaní o vydanie nehnuteľností podľa § 9 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 229/1991 Zb.“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 27. augusta 2003 zaslal ako oprávnená osoba ministerstvu obrany, Správe majetku a výstavby so sídlom v K. a zároveň Okresnému úradu, odboru poľnohospodárstva a lesného hospodárstva K. (predchodca pozemkového úradu, pozn.) výzvu na uzavretie dohody na vydanie nehnuteľností (pozemkov) v katastrálnom území L.

Podľa tvrdení sťažovateľa *„Povinná osoba v danom prípade Ministerstvo obrany SR do dnešného dňa žiadosť sťažovateľa žiadnym spôsobom nevybavila. Nesplnila si svoju zákonnú povinnosť v lehote 60 – dní, uzavrieť dohodu s oprávnenou osobou o vydaní nehnuteľností, tak ako jej to vyplýva z ustanovení zákona č. 229/91 Zb. v znení neskorších zmien. Ani Pozemkový úrad, ktorý bol tiež povinný rozhodnúť o mojom návrhu napriek viacerým urgenciám o mojom návrhu, doposiaľ nekonal a nerozhodol“.*

Na základe uvedených skutočností je sťažovateľ toho názoru, že povinná osoba – ministerstvo obrany, ako aj pozemkový úrad porušili jeho ústavné právo zakotvené v čl. 48 ods. 2 ústavy na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Sťažovateľ tiež uviedol, že vo veci nerozhodol ani Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“), na ktorý podal podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) žalobu proti nečinnosti pozemkového úradu.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

- „1. Ministerstvo obrany SR, ako povinná osoba a Pozemkový úrad v K., porušili ústavné právo sťažovateľa J. K., aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.*
- 2. Sťažovateľ, J. K. má právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 000,- Sk, ktoré je povinné vyplatiť Ministerstvo obrany SR a Pozemkový úrad v K. rovnakým dielom k rukám sťažovateľa do 15 dní od vydania tohto rozhodnutia.*
- 3. Ministerstvo obrany SR a Pozemkový úrad v K. sú povinní nahradiť trovy právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu sťažovateľa, do 3 dní odo dňa vydania tohto rozhodnutia.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustanovenia § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ale v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak túto ochranu neposkytujú všeobecné súdy.

Podľa právneho názoru ústavného súdu bežne uplatňovaného v jeho rozhodovacej praxi „výkon základných práv uvedených v čl. 48 ods. 2 ústavy, predovšetkým predpokladá predošlé uplatnenie práva na súdnu ochranu a aj inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy s tým, že oprávnený subjekt sa zákonom ustanoveným postupom domáha svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, príp. na inom zákonom ustanovenom orgáne Slovenskej republiky (napr. I. ÚS 20/97, I. ÚS 30/97)“.

Podstatou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je, že sa ho oprávnená osoba domáha zákonom ustanoveným postupom na orgáne príslušnom na jej poskytnutie, pričom rozsah, spôsob a doba jeho uplatnenia závisí výlučne od toho, kto sa jej domáha (napr. I. ÚS 49/99).

Právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov sa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy priznáva aj v konaní orgánov verejnej správy. Uplatnenie tohto základného práva možno pokladať za právne významné len v takých prípadoch konania pred orgánmi verejnej správy, kde zákon neustanovuje právne účinky nečinnosti správneho konania, v dôsledku čoho nečinnosť alebo pomalá činnosť orgánu verejnej správy marí uplatnenie práva oprávnenej osoby (napr. II. ÚS 62/99).

Sťažovateľ sa už sťažnosťou podanou na ústavný súd 31. januára 2006 domáhal rozhodnutia o porušení svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom ministerstva obrany v konaní o vydanie nehnuteľností podľa § 9 zákona č. 229/1991 Zb. Ústavný súd sťažnosť uznesením č. k. I. ÚS 147/06-7 z 26. apríla 2006 odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie s odôvodnením, že sťažovateľ mohol a mal svoj nárok (právo na vydanie nehnuteľností podľa § 9 zákona č. 229/1991 Zb.) uplatniť v rámci postupu stanoveného ustanoveniami § 9 zákona č. 229/1991 Zb. a v prípade nečinnosti zodpovedných orgánov verejnej správy sa nápravy domáhať prostredníctvom príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v rámci správneho súdnictva. Svoje rozhodnutie ústavný súd odôvodnil tým, že nie je v právomoci ústavného súdu ukladať orgánom verejnej správy povinnosť konať, ak sa uloženia tejto povinnosti nedomáhal oprávnený subjekt

podaním návrhu na príslušnom zákonom určenom orgáne, a to spôsobom predpísaným zákonom, pričom v právomoci ústavného súdu nie je ani posudzovanie zákonnosti postupu (vrátane realizácie práva na konanie bez zbytočných priet'ahov) orgánov verejnej správy.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd tú časť sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namietal porušenie označeného základného práva ministerstvom obrany, odmietol z dôvodu jej neprípustnosti [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde].

Sťažovateľ podal krajskému súdu 6. septembra 2006 návrh proti pozemkovému úradu, v ktorom sa domáhal, aby krajský súd uložil pozemkovému úradu povinnosť konať a rozhodnúť vo veci vedenej pod sp. zn. 56497/2003 do 30 dní od doručenia uznesenia odporcovi a žiadal priznať náhradu trov konania. Krajský súd vo veci rozhodol uznesením č. k. 1S/127/2006-33 z 8. novembra 2006 (ktoré bolo ústavnému súdu doručené sťažovateľom 6. decembra 2006), ktorým návrh zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh nie je dôvodný, lebo tvrdenia navrhovateľa, ktorý namieta nečinnosť obvodného pozemkového úradu, nezodpovedajú skutkovému stavu, pretože navrhovateľ stotožnil nečinnosť ministerstva obrany s nečinnosťou obvodného pozemkového úradu.

Ďalší postup v konaní na vydanie nehnuteľnosti podľa § 9 zákona č. 229/1991 Zb. je povinné zabezpečiť ministerstvo obrany ako orgán verejnej správy. V prípade nečinnosti tohto orgánu sa môže oprávnená osoba domáhať jeho ďalšieho postupu podaním žaloby podľa § 244 OSP v správnom súdnictve, a tak dosiahnuť účel práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť v časti namietajúcej porušenie označeného základného práva pozemkovým úradom odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2007